

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. София, 07.01.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав, в публично заседание на 08.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Йонита Цанкова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3072** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 215, във вр. с чл. 213 от ЗУТ, във вр. с чл. 145-178 от АПК.

Със Заповед № РД-14-2/09.01.2009 г. на З. началника на Д., издадена на основание чл. 222, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗУТ, за нарушение на чл. 178, ал. 5, във вр. с чл. 178, ал. 1 от ЗУТ е забранен достъпа и ползването на неприетия по установения ред строеж: „Автокъща Е”, намиращ се в УПИ XV-2723, кв. 2, м. „НПЗ-Изток” по плана на гр. С., с административен адрес гр. С., п.з. „Горубляне”, У. „Самоковско шосе” № 2, с извършител „Р.” Е..

Недоволен от заповедта е „Р.” Е. /н/, гр. С., У. „К. БорисI” № 71, чрез синдика Е Т, която в законния срок е подала жалба с твърдения за нарушение на материалния закон, и съществени процесуални нарушения. Сочи се, че със заинтересованата страна „Елади” имат спор за собственост за имота, предмет на заповедта, като вместо спорът да се реши по съдебен ред, се издава заповедта на З.началника на Д., отрича се наличието на „строеж” в процесния имот, поради което и липса на материалноправни предпоставки на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ. В съдебно

заседание жалбоподателят не се представлява.

С решение № 60 от 06.11.2009 г. по адм.д. № 1549/2009 г. на АССГ е отхвърлена жалбата на е „Р.” Е. /н/, срещу Заповед № РД-14-2/09.01.2009 г. на З. началника на Д.. Със същото решение е осъден жалбоподателя да заплати на заинтересованата страна разноски по делото в размер на 500 лв. С решение № 4255/31.03.2010 г. по адм.д. № 343/2010 г. Върховният административен съд, II отделение е отменил решение № 60 от 06.11.2009 г. по адм.д. № 1549/2009 г. на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав.

Ответникът на З. началника на Д. се представлява от юрк. Шалдупова, която намира жалбата за неоснователна.

Заинтересованата страна „Елади” , гр. С., се представлява от А. С, която намира жалбата за неоснователна и претендира разноски по делото.

Съдът след като прецени доказателствата по делото, доводите на страните и след служебната проверка по чл. 168 от АПК на законосъобразността на оспорения административен акт, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, поради което е допустима.

Жалбата е неоснователна.

Независимо от посочените от жалбоподателя основания за отмяна, на основание чл. 168 от АПК съдът следва да извърши служебно проверка на законосъобразността на обжалвания ИАА на всички основания по чл. 146 от АПК.

Заповед № РД-14-2/09.01.2009 г. на З. началника на Д. е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 222, ал. 1 от ЗУТ и Заповед № РД-13-398/14.11.2007 г. на Началника на Д., поради което липсва нарушение на чл. 146, т. 1 от АПК.

Липсват нарушения на установената форма по чл. 146, т. 2 от АПК. Съдът намира, че заповедта е издадена в установената от закона форма съгласно чл. 146, т. 2, във вр. с чл. 59 от АПК. Видно е, че процесната заповед отговаря на всички изисквания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК-съдържа наименование на органа, който я е издал-З.началник на Д., наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването на ИАА. Следва да се отбележи, че мотивите на заповедта могат да се излагат и отделно в самата административна преписка, като съдът намира, че приложеният по делото констативен акт № СО-2402-1/10.09.2008 г., съставен при условията на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ, също съдържа фактически основания, които са посочени и в самата оспорвана заповед.

При издаването на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по чл. 146, т. 3

от АПК, като следва да се отбележи, че само съществени нарушения на административно-производствените правила са основания за отмяна. Спазено е процесуалното правило на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ заповедта за забрана ползването на обекта да се издава въз основа на констативен акт-№ СО-2402-1/10.09.2008 г., съставен при условията на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ.

Не е налице противоречие на оспорената заповед с материалния закон- чл. 146, т. 4 от АПК.

Видно от заключението на вещото лице А. К., което като компетентно, обективно и безпристрастно, съдът кредитира процесният обект е „строеж” по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ от вида на „огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения”. Видно от същото заключение от справка на ГИС С. на Столична община за УПИ XV-2723, кв. 2 по плана на НПЗ „Горубляне” не е издаван административен адрес за имота, поради което и не е допуснато нарушение в заповедта относно погрешното посочване на административен адрес. Установява се от заключението на вещото лице и писмените доказателства в административната преписка, че за процесния строеж-предмет на оспорената заповед не е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация, като строежът е пета категория съгласно чл. 137 от ЗУТ и Наредба № 1 от 30.07.2007 г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи, поради което е подлежал на въвеждане в експлоатация по аргумент на пр. от чл. 178, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ. Видно от същото заключение процесният строеж в УПИ XV-2723, кв. 2 по плана на НПЗ „Горубляне” е бил в несъответствие с действащия ПУП. При това положение налице са и двете материалноправни предпоставки на чл. 222, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗУТ за издаване на оспорената заповед, т.к. видно от всички доказателства обектът на заповедта е „строеж”, който не е въведен в експлоатация по установения ред на чл. 178 и чл. 177 от ЗУТ.

Доводът на жалбоподателя относно наличието на спор за материално право със заинтересованата страна „Елади” относно собствеността на имота не е относим към предмета на делото, а следва да се разреши пред граждански съд по общия исков ред.

По делото е установено, видно от констативен акт № СО-2402-1/10.09.2008 г., съставен при условията на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ, и заключението на вещото лице, че строежът се ползва от жалбоподателя, като на мястото няма открит паркинг, а имотът е ограден от четири страни с оградни елементи-телена мрежа и метални колове и изравнен терен, частично покрит от посипка от трошен камък, който се е ползвал като „автокъща” от жалбоподателя.

Неоснователно е възражението за нарушение на чл. 277, ал. 1 и ал. 2 от АПК, т.к. специалната разпоредба на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ не предвижда изрично изискване за отправяне на покана за доброволно изпълнение на разпоредените мерки за обезопасяване на строежа, които подлежат на незабавно изпълнение.

Заповед № РД-14-2/09.01.2009 г. на З. началника на Д. не противоречи на целта на закона-чл. 146, т. 5 от АПК. Заповедта е издадена в съответствие с целта на закона – да не се ползват строежи, невъведени в експлоатация по реда на чл. 177 от ЗУТ.

При това положение жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК следва да бъде осъден жалбоподателя да заплати на заинтересованата страна сумата от 500 лв. разноски по делото.

На основание гореизложеното и чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователна жалбата на „Р.” Е. /н/, гр. С., У. „К. БорисГ” № 71, чрез синдика Е Т, срещу Заповед № РД-14-2/09.01.2009 г. на З. началника на Д., издадена на основание чл. 222, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗУТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК „Р.” Е. /н/, гр. С., У. „К. БорисГ” № 71, чрез синдика Е Т, да заплати на „Елади” , ЕИК: *, със седалище и адрес на управление гр. С. 1434, район „В.”, ж.к. „Вилна зона-С”, У. „ Шумака” № 26, сумата от 500 /петстотин/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Да се изпрати препис от решението на страните.

АДМ.

СЪДИЯ: